

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (organu powołującego) z dnia 11 lipca 2019 r. kierującej upomnieniem do strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (organu powołującego) z dnia 27 marca 2017 r. o podjęciu na nowo sprawy [*dane utajnione*] ⁽¹⁾;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 30 000 EUR tytułem szczególnej krzywdy doznanej od Komisji Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, czyli [podjęcia] niewłaściwych środków wykonania wydanego przez Sąd wyroku stwierdzającego nieważność oraz naruszenia zasady „non bis in idem”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, naruszenia zasady dobrej administracji, w tym obowiązku bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrywania spraw, naruszenia zasady domniemania niewinności i naruszenia prawa do obrony.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, naruszenia przepisów proceduralnych mających zastosowanie do dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący żądania specjalnego odszkodowania w związku z wyżej wymienionymi nieprawidłowościami.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2020 r. – Target Brands / EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)

(Sprawa T-221/20)

(2020/C 201/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Norris, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy art class – zgłoszenie nr 16 888 737

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2020 r. w sprawie R 1596/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich pozostałych kwestionowanych towarów;
- ewentualnie przekazanie sprawy EUIPO w celu ponownego rozpatrzenia
- zasądzenie na jej rzecz kosztów poniesionych w związku z niniejszym postępowaniem, postępowaniem przed Izłą i postępowaniem w sprawie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2020 r. – CH i CN / Parlament

(Sprawa T-222/20)

(2020/C 201/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CH i CN (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, gdyż nie wyrażają one ostatecznego stanowiska w przedmiocie rzeczywistego charakteru zgłoszonego mobbingu;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego ze skarżących kwoty 5 000 EUR, ex aequo et bono, tytułem zadośćuczynienia za przekroczenie rozsądnego terminu, powiększonej o odsetki za opóźnienie naliczane do czasu całkowitej spłaty;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego ze skarżących kwoty 100 000 EUR, ex aequo et bono, tytułem zadośćuczynienia za brak zajęcia ostatecznego stanowiska w przedmiocie rzeczywistego charakteru zgłoszonego mobbingu, powiększonej o odsetki za opóźnienie naliczane do czasu całkowitej spłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzje Parlamentu z dnia 13 września 2019 r., w których organ upoważniony do zawierania umów zatrudnienia tej instytucji, w odpowiedzi na wnioski o udzielenie wsparcia skarżących, nie zajął ostatecznego stanowiska w przedmiocie rzeczywistego charakteru zgłoszonego mobbingu, skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku wspomaganie i art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), ze względu na to, że poprzez brak zajęcia ostatecznego stanowiska w przedmiocie zaistnienia zgłaszanych przypadków mobbingu, organ upoważniony do zawierania umów zatrudnienia Parlamentu uchybił ciężącemu na nim obowiązkowi wspomaganie.